

похитилъ племянницу мою). *Р. 157.* **Отмѣнѣж са Отмѣк(ну)вамъ са** отодвинусъ, отодвигаюсъ: И додѣ ся на канѣ да ся отмѣнѣж кѣмъ сушѣтѣ, другъ единъ по силенъ сланей дойде и мя тласнѣж кѣмъ една стѣнѣж. *Р. С. 12.* Петко выкащецъ слѣдуваше да ся отмѣква отъ рѣтъ на рѣтъ. *ib. 140.*

Отмѣстѣтеленъ *пр.* мстительный, злорадный: Индіецъ-тъ ся затеква срѣщо врага, отсача му главата съ единъ ударъ, и ся завръща съ зѣлъ отмѣстѣтеленъ смѣхъ. *Р. А. 103—104.*

Отмѣстѣи *м. св.* **Отмѣщѣвамъ** отомщу, мщу: Връжи си червенко, или повни си че ща си отвѣрна, ща ти (*у Чол. си*) отмѣста. *Кн. 16.*

Отмѣтнѣж *с. м.* почво-очиститель: За тая цѣль земледѣлецътъ може да употреби особенъ приборъ, който са нарича „отмѣтнѣж“. *З. 201.*

Отнадѣж са *м. св.* перестану надѣяться: Азъ се надѣвахъ, надѣвахъ до сега, а отъ сега отнадѣяхъ се. *И. С. 82.*

Отнапрѣдъ **Отнапрѣди** **Отнапрѣжь** *нар.* 1) прежде, до того времени: Неговытъ живы проповѣди привлѣкохъ народа да дохожда всякой день въ черквъ, въ кождо той отнапрѣдъ стапяше отъ Връбницѣ на Връбницѣ. *Л. Д. 1869 р. 136.* Отнапрѣдъ никой не щяше ни да знае за училището. *ib. 141.* Оня запустѣлый отнапрѣжь Врътопъ (село). *ib. р. 131.* 2) за-годѣ, напередъ: Тая община промышлява отнапрѣдъ за бѣдѣщето си та уврѣмѣ ся подряжда за всичко. *Л. Д. 1872 р. 260.* Войнытъ си отпочивахъ вече отъ трудовѣтъ, и отъ напредъ (*par avance*) вкусявахъ пріятноститѣ на мира. *Т. 183.* Навалица народъ стояше по брѣга, и вси отнапрѣжь еще прѣди оныта бѣхъ увѣрени, че нѣма да го бѣде. *ib. 1875 р. 50.*

Отнѣмѣж *м. св.* **Отнѣмамъ** **Отнѣм(в)амъ** *м. дл.* 1) отниму, отнимаю: „Изневѣишь ся оттука незнайна гидію! Що щешъ тука у Арабска земя, Да отнимаишь Арабскы-тъ робе?“ *Ч. 289.* Просяци събличятъ други селени, като имъ отнѣмватъ помощта. *Зк. 55.* Боговетѣ, които ми отнѣхъ Ментора, смилехъ са за мене. *Т. 28.* Той му отне сичкытъ богатства. *Т. 32.* Сѣбери момци юнаци,—Удряйте пусти читащи, Да си земята отнѣмемъ. *К. II. 192.* 2) снасу, спасаю, защищу, защищаю.

Отнесѣж *м. св.* **Относѣж** **Отнасѣямъ** *м. дл.* отнесу, отношу; унесу, уношу: Робѣнка вѣзе мѣжко дѣтѣнце, Та го отнесе на планината. *Д. 37, 20—21.* Зли діаволи му отнасятъ души-тъ. *Л. Д. 1871 р. 95.* Домакынка-та зима отъ гостка-та колака съ баницо-та, а чотра-та съ вино-то са отнѣса дори внутрѣ при домакыня и сѣ оставя до него въ кюше-то. *Ч. 109.* „Ако плюнамъ, сѣтъ (си-отъ, сички-отъ) ке те удавамъ, Ако дунамъ, сѣтъ ке те отнесамъ“. *М. р. 271.* **Отнесамъ** **Отнесвамъ** (*Мак.*) отведу, отвожу; уведу, увожу: Царъ керка си ми си